

A Képviselő-testület nyilvános ülésének anyaga
(2011. évi CLXXXIX. törvény 46. § (1) bekezdés).

ELŐTERJESZTÉS a Képviselő-testület számára

Tárgy: A Lev Tolsztoj-szobor elhelyezése és Budapest XII. kerületben levő 8279/2 hrsz.-ú közterület elnevezése

Tisztelt Képviselő-testület!

1. Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidéki Önkormányzat Lev Tolsztoj orosz író ábrázoló mellszobrát helyez el Budapest XII. kerület, Németvölgyi út – Bürök utca kereszteződésében levő, 8279/2 hrsz.-ú közterületre. Az alkotás elhelyezésére várhatóan 2017. március végén kerül sor.

Gregory Pototsky Moszkvában élő szobrászművész, az Orosz Művészeti Akadémia tiszteletbeli tagja 2016. július 15-én Önkormányzatunknak ajándékozta Lev Tolsztojról készült mellszobrát. Az alkotás adományozása a Jóság Alapítvány közreműködésével történt.

Gregory Pototsky Szibériában, Gulag táborban született. Felnőttként életcélja az emberek és népek közötti egyetértés és megértés lett. Ebből a megfontolásból több mint 120 szobrot ajándékozott a világ 40 országába. Az Oroszországból származó szobrokat saját költségén készítette el, és baráti közvetítéssel juttatta el a különböző országokba. Elhelyezésre került szobra – a teljesség igénye nélkül – a Fülöp-szigeteken és az Amerikai Egyesült Államokban is. Magyarországon Nyírmeggyes községben található alkotása.

Az alkotó először Budapest Főváros Önkormányzatának adta át az orosz író ábrázoló mellszobrát, amely Önkormányzatunkhoz az Oroszországi Föderáció Nagykövetségének közvetítésével, a Jóság Alapítvány közreműködésével került. A mellszobor hivatalos átvétele 2016. augusztus 16-án történt. A szobor helyszínének kiválasztásában és a posztamens elkészítésében a Jóság Alapítvány működött közre. A posztamens a Jóság Alapítvánnyal történt megállapodás alapján a Reneszánsz Kft. készítette el, és a helyszínre szállítását is vállalta. Önkormányzatunk a szobor helyszínén történő felállítását és a mű környezetének rendezését végzi el.

A bronzból készült mellszobor méretei: 60 cm x 30 cm x 30 cm, amelyet vöröses színű gránit posztamensre helyez el az alkotó.

Az alkotás zsűrizését a Magyar Alkotóművészeti Nonprofit Kft. 2017. január 18-án elvégezte, az alkotást felállításra megfelelőnek találta, viszont a posztamens tervét átgondolásra javasolta. A zsűri írásbeli állásfoglalása az előterjesztés mellékleteként olvasható. Az Önkormányzat tervtanácsa 2017. januári 31-i ülésén tárgyalta a szobor elhelyezését.

A zsűri szakvéleményét követően egyeztetés történt a posztamens méretéről. A posztamens teljes magassága: 183 cm, amely három részből tevődik össze. Az oszlop 159 cm magas, 30 cm x 27 cm széles, alsó alkotóeleme 27 cm magas, 95 cm x 87 cm széles, amelyből 17 cm a földre süllyesztett. A felső gallér, amelyre a szobrot helyeznénk, 14 cm magas, 35 cm x 35 cm széles.

Az előterjesztésben a szobor feliratozására is javaslatot teszek. A posztamens elejére a „Lev Tolsztoj” felirat, hátoldalára az „Állította: Hegyvidéki Önkormányzat, Jóság Alapítvány, 2017.” kerül.

2. A szobor elhelyezésével összefüggésben indokolt a 8279/2 hrsz.-ú közterület elnevezése. A fővárosi közterületek elnevezése a 94/2012. (XII. 27) Főv. Kgy. rendelet alapján a Fővárosi Közgyűlés hatáskörébe tartozik. A Fővárosi Közgyűlés 2017. február 22-i ülésén tárgyalja a 8279/2 hrsz.-ú közterület elnevezését Tolsztoj térré. A Tolsztoj tér elnevezését támogatom.

Az új elnevezéssel összefüggésben 3 darab utcatáblát kell Önkormányzatunknak elkészíttetnie, ennek várható költsége nettó 60.000 forint lesz. Hátszámozási vonzata az elnevezésnek nincsen.

Javaslom a Képviselő-testületnek, hogy az előterjesztés 1. és 2. pontjában foglaltakra figyelemmel az alábbi határozati javaslatot fogadja el.

Az előterjesztést véleményezésre megküldtem az Oktatási és Kulturális, valamint a Tulajdonosi és Városfejlesztési Bizottságnak. A bizottságok véleményéről a testületi ülésen adok tájékoztatást.

Határozati javaslatok:

1. A Képviselő-testület úgy dönt, hogy Lev Tolsztoj mellszobra a XII. kerület Németvölgyi út – Bürök utca kereszteződésében levő, 8279/2 hrsz.-ú közterületen kerüljön elhelyezésre, és a szobor posztamensére az előterjesztés melléklete szerinti feliratok kerüljenek.

(A döntéshozatal módja: egyszerű többség)

2. A Képviselő-testület a Budapest XII. kerület Németvölgyi út – Bürök utca kereszteződésében levő, 8279/2 hrsz.-ú közterület Tolsztoj tér elnevezésével egyetért.

(A döntéshozatal módja: egyszerű többség)

Budapest Hegyvidék, 2017. február „13”.

Láttam:

dr. Szabó Zsófia Zsuzsanna
aljegyző

Fonti Krisztina
alpolgármester

Pokorni Zoltán
polgármester

Melléklet:

1. sz. melléklet- A szoborról készült fénykép
2. sz. melléklet- Látványterv
3. sz. melléklet- A zsűri állásfoglalása
4. sz. melléklet- A szobor feliratozása
5. sz. melléklet- Lev Tolsztoj életrajza
6. sz. melléklet- Vázrajz

Budapest XII. ker. | **TOLSZTOJ SZOBOR** | LÁTVÁNYRAJZ

5000 Budapest

ÉRK/OKI

2017 FEBR 03.

Előadó: Nevelő Judit

Ügyiratszám: 2/2017

Iktatószám: 2017/L/0008-12

Az 1991. évi XX. törvény 109. §. (1., 2.) bekezdése alapján készült

S Z A K V É L E M É N Y

Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidék Önkormányzat felkérésére és költségvállalásával

Lev Tolsztoj mellszobor
művet

Gregory Pototsky szobrászművész

tervezte és készíti.

Gregory Pototsky, Moszkvában élő szobrászművész Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidék Önkormányzata részére adományozta Lev Tolsztojról készített mellszobrát. Az Önkormányzat az alkotást a Németvölgyi út és a Bürök utca kereszteződésében állítja fel, avatását 2017. február elejére tervezik. A szobor a Jóság Alapítvány közreműködésével került Hegyvidék Önkormányzata tulajdonába 2016. július 15-én.

A MANK Magyar Alkotóművészeti Közhasznú Nonprofit Kft. által összehívott szakértői bizottság 2017. január 18-án megtekintette a műalkotást a Hegyvidéki Helytörténeti Gyűjtemény és Galéria épületében.

Az alkotás Lev Tolsztojt idős korában, jól ismert szakállával ábrázolja. A fejhez nem csatlakozik váll, hosszú szakállának tömegével ül rá a posztamensre. A művészre jellemző, ódon érzetet keltő rusztikus felületképzést láthatunk ezen az alkotásán is.

A mű mérete 60 x 30 x 30 cm, anyaga bronz.

A posztamens a tervek szerint három egységből áll. A 27 cm magas, 95 cm széles talapzat fölött egy 190 cm magas, 30 x 30 cm méretű oszlopot egy 50 x 50 cm-es lap oszt ketté. A talapzat tervezett anyaga indiai gránit.

A Magyar Alkotóművészeti Közhasznú Nonprofit Kft. – a szakértői vélemények alapján – a bemutatott alkotást, a bírálaton elhangzott észrevételek megfontolásával elfogadásra javasolja a Megrendelőnek.

A művész ajándéka figyelemre méltó, megtisztelő a Hegyvidék Önkormányzata számára. Az alkotás karakteres, romantikus ódonsága tükrözi az író életművének időtlenségét és jelentőségét. Az alkotás felállításának a helyszíne szerencsés, az eddig elhanyagolt terület az átalakítás során szebbé és élhetőbbé válik.

Átgondolásra ajánljuk a posztamens teroét. A bírálaton megtekintett vázlatrajzon látható többszörösen osztott talapzat helyett egyszerű, osztatlan hasábfomára javasoljuk elhelyezni az alkotást, amely jobban segítené a mű érvényesülését és befogadását. A szobor és a talapzat arányai tekintetében a posztamens tervezett magassága (2,5 m) szerencsés.

Szakértők voltak: Bakos Ildikó és Rieger Tibor szobrászművészek, a MANK Magyar Alkotóművészeti Közhasznú Nonprofit Kft. részéről Nevelő Judit művészeti tanácsadó.

2

A MANK Magyar Alkotóművészeti Közhasznú Nonprofit Kft. a szakvéleményért a szerződés szerinti bírálati díjat számolja fel.

A szakvéleményt készítette: Nevelő Judit művészeti tanácsadó.

Szentendre, 2017. január 25.

MANK Nonprofit Kft.
2000 Szentendre, Bogdányi u. 51.
Adószám: 23599714-2-13
Cégjegyzékszám: 13-09-151770

Matiszlovics Tibor
szolgáltatási igazgató

Kapják:

- Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidék Önkormányzat 1126 Budapest, Böszörményi út 23-25.
- Pokorni Zoltán polgármester
- Páhi Rita ügyintéző pahi.rita@hegyvidek.hu
- Irattár

A posztamens elejére kerül:

LEV TOLSZTOJ

A posztamens hátsó oldalára kerül (kisebb betűkkel):

ÁLLÍTTATTÁK:

HEGYVIDÉKI ÖNKORMÁNYZAT

JÓSÁG ALAPÍTVÁNY

2017.

Lev Nyikolajevics Tolsztoj

Orosz író, elbeszélő.

Tolsztoj gróf 1828. szeptember 9-én született Jasznaja Poljánában, Tula közelében.

Szüleit korán elveszti, neveltetéséről rokonai gondoskodnak.

1844-ben keleti nyelveket tanul a kazányi egyetemen, majd jogi tanulmányokba kezd, de hamarosan azokat is félbehagyja.

Szalonoknak és báloknak lesz gyakori vendége. Ez időben egyszerre jellemzi Tolsztojt a kifelé élés könnyelműsége és töprengései gazdaságuk korszerűsítéséről, tanulmányainak folytatása és az erkölcsfilozófiai könyvek mohó olvasása is.

1851-ben katonai szolgálatba áll, s mint altiszt tanúja a szabadságukért küzdő kaukázusi hegylakók ellen folytatott véres csatáknak, majd részt vesz a krími háborúban is. Ezek az élmények ihlették kései művét, a Hadzsi Muratot, és a Szevasztopoli elbeszéléseket (1856). Az 1847-ben elkezdett és haláláig vezetett kíméletlen őszinteségű Naplójában már ekkor szembe ötlük hajlama az önelemzésre és büntudatra, de a céltalansághoz társuló magányosságérzet, valamint az értelmes és tiszta élet iránt érzett vágyakozása is átsüt a lapokon. Mindezt a Sterne és Rousseau hatását tükröző önéletrajzi trilógia (Gyermekkor, Serdülőkor, Ifjúkor (1852-57) is tanúsítja: bennük Tolsztoj nem ritkán a század irodalmán végigvonuló felesleges ember figurájával kerül „rokonságba”.

Szevasztopol eleste után Pétervárott bejáratos lesz az irodalmi társaságokba, majd két alkalommal ellátogat Nyugat-Európába, melynek önző civilizációjából kiábrándul. Az utazás élményéből születik a Luzern (1857) című elbeszélése. Hazatérve egyre erőteljesebb érdeklődést kezd tanúsítani a pedagógia iránt, amely abból származik, hogy népének életét, s benne a sajátját is, át kívánja formálni. Iskolát alapít parasztygyerekek számára, pedagógiai folyóiratot indít, majd később olvasókönyvet és számos mesét is ír. Tolsztoj ugyanis a természeti-természetes élet továbbélésének lehetőségét véli megpillantani a patriarchális életformában, amit az eredendően jó ember rousseau-i tétele csak megerősít. Ebben az életszakaszban kerülnek ki tolla alól a Három halál, a Holsztomer és a Kozákok című elbeszélések.

1862-ben feleségül veszi egy moszkvai orvos lányát. Az első idilli esztendőket azonban heves vitákkal is tarkított keserű évek követik, mivel az arisztokrata társaságtól egyre inkább eltávolodó Tolsztoj látásmódját felesége nem osztja. Ettől kezdve írja nagyregényeit (Háború és béke (1863-69), Anna Karenina (1873-77), Feltámadás (1889-99)). Az érzékiség rabságából és a vagyoni gyarapodásból eredő büntudata egyre inkább az aszketizmus felé tereli az író: lemond művei után járó bevételeiről, leszámol az állammal és az egyházzal mint társadalmi tekintélyekkel, s elutasítja a forradalom eszményét is. Rousseau, az Evangélium és a keleti filozófiák hatására kezdi hirdetni az erőszakmentes életet, a „ne állj ellen a gonosznak” elvét, az ember öntökéletesítésének, azaz az ún. tolsztojizmusnak mint erkölcsi életfelfogásnak és életvezetésnek a gondolatrendszerét. A lelkifurdalást és a testiség erejének személyiség- és élettorzító hatalmát rajzolja meg a Kreutzer szonáta (1890), Az ördög (1890) és a Szergij atya (1886) című elbeszélésekben. Még előttük írja meg azonban az Iván Iljics halála (1886) című kisregényét, amelyben a megvilágosodás pillanata - személyiség eltorzulásának, kiüresedett életének felismerése, a hazug értékrendhez igazodó

életvezetésének és közönyösségének a bevallása - az elmúlás folyamatának felismerésében köszönt be. Megrázó keretes elbeszélését (Bál után) követően a művészet szerepéről, a magántulajdonról és pedagógiai kérdésekről ír. Színpadra szánt művei közül Az élő halott (1900) című művének hőse halált színlelve lép ki a civilizáció világából, lehetővé téve, hogy felesége férjhez mehessen egy derék, békés polgárhoz. A cigányok között mulató hős látszattettére azonban fény derül, s Protaszov, akinek már nincs hová mennie, föbbe lövi magát, s a valóságos halálba menekül.

Az előítéletekkel vitázó Tolsztoj, akit a pravoszláv egyház „felforgató” gondolatai miatt kiközösített, élete végén titokban elhagyja otthonát, hogy mindenről lemondva, a lehető legszerűbben és elveivel összhangban élje utolsó napjait.

A menekülésével élete és művészete között összhangot teremtő író utazása közben megbetegszik, s Asztapovo falucska vasútállomásán 1910. november 20-án elhunyt.

Művei:

Gyermekkor (1852)

Kamaszkor (1854) (magyarul „Serdülőkor” címmel is megjelent)

Szevasztopoli elbeszélések (1855–1856)

Szevasztopol december havában

Szevasztopol májusban

Szevasztopol 1855 augusztusában (1855)

Ifjúság (1857)

Három halott (1859)

Családi boldogság (1859)

Polikuska (1861)

Kozákok (1863)

Háború és béke (1863–1869)

Anna Karenina (1873–1877)

Ivan Iljics halála (1886)

A sötétség hatalma (1886)

A Kreutzer-szonáta (1889)

Feltámadás (1889–1899)

Az élő halott (1900)

Bál után (1903)

70

8204/2

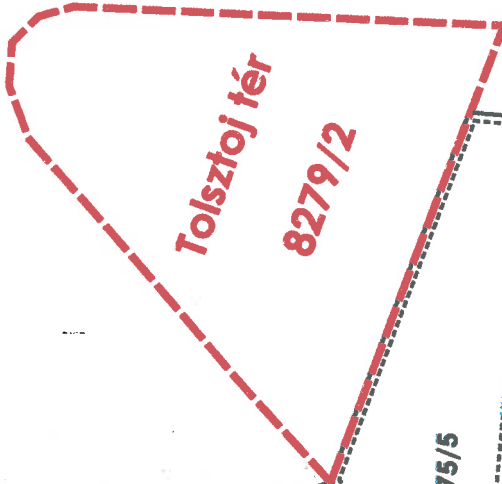
72

74

8279

8279/1

Németvölgyi út

67b

67c

1

8575/5

69a

69b

Bürok utca

8575/6

Tamási Áron utca

3

2

1

(8585/1)